

MEDITATIE

Waarom?

"Waarom heeft dan dit volk, Jeruzalem, zich afgekeerd met een altijddurende afkeer?"

Jeremia 8:5a

Veel mensen hebben waarom-vragen richting God. Waarom laat Hij al die ellende in de wereld toe? Waarom moest een geliefde van mij overlijden? Waarom stopt God de oorlogen op aarde niet? Indringende vragen. Vragen waar wij geen sluitende antwoorden op hebben. Wij kunnen met waarom-vragen zitten richting de Heere. Maar in Jeremia 8 heeft de Heere een waarom-vraag gericht aan ons mensen: *Waarom heeft dan dit volk, Jeruzalem, zich afgekeerd met een altijddurende afkeer?* Een vraag gericht aan mensen toen, maar ook aan ons nu.

De profeet Jeremia profeteert in het zuidelijke rijk Juda. Een van de thema's die steeds bij de profeten terugkeert is dat het volk zich telkens afkeert van de Heere. De stomme afgoden van de volken worden vaak verkozen boven de sprekende God, Die hemel en aarde gemaakt heeft. In Jeremia 8 confronteert de Heere het volk, in het bijzonder de inwoners van Jeruzalem, met dit weglooptgedrag. In dit hoofdstuk worden verschillende beelden gebruikt om aan te geven hoe vreemd het volk bezig is. Het volk is als iemand die valt, maar vreemd genoeg niet meer opstaat van de grond (vers 4). In vers 7 spreekt de profeet over verschillende soorten trekvogels: ooievaar, tortelduif, zwaluw en

kraanvogel. Deze trekvogels verblijven het ene seizoen hier en het andere seizoen daar. Ze weten wanneer de tijd is om weer te vertrekken. Ze voelen aan wanneer het tijd is om terug te gaan. Maar het volk van Juda is dat instinct kwijtgeraakt. Ze willen niet terugkeren naar de Heere. Afkeer van de Heere wordt in deze voorbeelden geschilderd als dom en tegennatuurlijk. De dieren moeten de mensen tot voorbeeld dienen.

Dit afdwalen en niet willen terugkeren naar de Heere is natuurlijk niet iets wat alleen geldt voor het volk van Juda. Het zit ons allemaal in het bloed. Adam en Eva zijn ermee begonnen. Ze keerden zich van de Heere af. En toen het de tijd was om terug te keren met berouw, verstopten ze zich voor de Heere en begonnen elkaar de schuld te geven. Wij mensen hebben sinds die dag allemaal de neiging om ver bij God vandaan te willen blijven. De duivel heeft ons ingefluisterd dat een leven zonder God veel beter is dan een leven met God. We zijn gaan denken dat een leven zonder God en Zijn geboden ons veel meer plezier en vrijheid geeft. En het wonderlijke is dat de Heere ons telkens achterna loopt. Wij lopen bij Hem vandaan, maar Hij snelt achter ons aan.

We verkeren nog volop in de tijd van de herfst. Die periode is dit jaar voor velen extra zwaar. De donkere tijd van het jaar kan een depressieve stemming geven. Daar komt nu bij de druk vanwege het corona-virus. We horen van hen die in een verpleeghuis wonen dat er geen contact met anderen kan zijn. Wat is dat schrijnend! De Heere geve in het verdriet en de moeite zijn kracht en troost. Gods Vaderhart is in Jezus Christus het juiste adres waar we naar toe kunnen. Om daar te belijden : "Heere, U bent mijn Heil!"

In dit nummer vindt u weer een aantal vervolgartikelen. We hebben ook een meditatie geplaatst die aansluit op een vorige over de vergeving die Jezus schenkt. Speciale aandacht vragen we van u voor het bericht van onze penningmeester.

Per abuis is in het vorige nummer de naam van ds. Jongkind vermeld onder het stukje over Job. Dit moet zijn : dr. J. van Eck te Lexmond.

We wensen u allen Gods zegen toe en dat de Heere licht mag geven in de duisternis.

Met hartelijke groet,
ds. J.P. Boiten.

Hij confronteert ons met ons weglooptgedrag. Dat deed Hij in het paradijs door te roepen: 'Waar bent u?' Hij doet het via de profeet door te vragen: 'Waarom keren jullie je van mij af?' De Heere laat het er niet bij zitten, maar Hij roept ons ter verantwoording. Dat is confronterend, maar ook een daad van Zijn genade. Heeft u weleens gemerkt dat de Heere confronterend uw weg kruiste? Dat je merkte dat Hij je vraagt waarom je zonder Hem wilt leven. De

Heere verbaast Zich daarover en vraagt ons ernaar. En als we door Gods Geest eerlijk zijn geworden, dan hebben we geen goed antwoord op die vraag. Afkeer van de Heere is iets wat Hij niet verdiend heeft. Het is dom en onnatuurlijk. Het is iets wat we als schuld voor Zijn aangezicht moeten belijden.

De Heere confronteert ons met een vraag. Maar Hij doet meer. Hij komt met een antwoord op onze afkeer. Het antwoord van God op onze afkeer is dat Hij Zich ten volle naar ons toekeert. God zendt Zijn Zoon naar deze aarde en Die geeft Zichzelf tot op het kruis. Daar keert God de Vader Zich van Zijn eigen Zoon af. Daar roept de Heere Jezus Zijn diepe waarom-vraag naar de hemel vanuit de hel: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' Het kruis zegt tegen ons: er is een weg terug! U, jij en ik verdienen het dat God Zijn glansrijk aangezicht van ons afkeert, met een altijddurende afkeer. Maar Hij doet het niet, het is genadetijd! Keer terug naar Hem. Hij wil u in Zijn vaderarmen sluiten. En als je je torenhoge schuld bij het kruis van Golgotha mag kwijtraken, dan worden er waarom-vragen in je hart geboren. Vragen van verwondering. Waarom wilde U Zich tot in de dood geven, voor iemand zoals ik? Dat heb ik totaal niet verdiend. Waarom heeft U mij niet links laten liggen, maar hebt U liefdevol naar mij omgezien? Vragen om je hele leven je over te verwonderen. Er kunnen waarom-vragen in ons leven zijn richting de Heere. Maar ik hoop dat de grootste waarom-vraag in uw leven richting de Heere een vraag van verwondering is: waarom heeft U mij zo lief?

Langerak
Ds. M.W. Westerink

Gebed voor kranke mensen (6)

In het formuliergebed komen we het woordje "dies" tegen. Het oude woordje "dies" wil zeggen : daarom. Waarom? Omdat God nooit iemand heeft geweigerd Zijn barmhartigheid te schenken! Daarom. Niemand die zich tot God bekeert zal meemaken dat er voor hem geen barmhartigheid, geen vergevende genade of reddende liefde is. Dat is volop het evangelie van de vrije goedheid van God. Zijn ontferming is rijk en vrij, er is bij Hem in Christus overvloeiende genade voor de grootste van de zondaren. Dies, daarom bidden we dat Gij ons onze zonden niet wilt toerekenen. Voor deze vraag is die barmhartigheid van God een vaste pleitgrond. Maakt u er gebruik van? Juist in een periode van ziekte of moeite kan dat zo troostvol zijn. Want ziekte spreekt altijd van zonde. Niet een speciaal door u begane zonde. Maar we kennen allen het gezegde: waren er geen zonden, dan waren er geen wonden. In dit gebed wordt de ziekte ervaren als een soort straf van God. Dat vraagt bekering. En wie zo tot God vlucht mag hopen en bidden dat Hij de zonde vergeeft. Daarom is er in dit gebed van een zieke of aangevochten mens de vraag dat God genade zal schenken.

"Dies bidden wij, dat Gij ons onze zonden niet wilt toerekenen, maar reken ons toe de wijsheid, gerechtigheid en heiligheid van Jezus Christus, opdat wij in Hem voor U bestaan mogen. Verlos ons, om Zijntwil, uit dit lijden, opdat de bozen niet denken, dat Gij ons verlaten hebt." Zelf kunnen we niet voor God bestaan. Alleen in Christus kan een zondaar voor God bestaan. Vandaar het dringende smeekgebed dat God de wel-

daden van Christus wil toerekenen. Concreet : de wijsheid van Christus. Om niet als een dwaas opstandig te worden bij mijn ziekte. Om van de Heere Zijn leiding te mogen ervaren, want wij weten niet wat de weg is. En de gerechtigheid van Christus. Jezus heeft in alles volgens Gods wet gehandeld. Wat God eist aan recht is in Christus te vinden. Bij ons is de ongerechtigheid van de zonde. We staan schuldig aan het heilig recht. Nooit kunnen we dat verbeteren. Vandaar het gebed tot God : reken ons de gerechtigheid van Christus toe. Dat Zijn verdienste ons ten goede komt. Daar bij schuilen, daar op rusten, dat geeft verzoening en vrede. Daar hoort dan ook de heiligheid van Jezus Christus bij. In mezelf blijf ik zondaar. Maar in Jezus Christus ben ik heilig. God ziet mij in Jezus aan als had ik geen enkele zonde!

Is het niet heel opmerkelijk dat het heilswerk van de Heere Jezus zo een plaats krijgt in dit gebed? Bidden bij ziekte is niet alleen een vragen om herstel en genezing. Maar het gaat om veel meer: het zaligmakend werk van de Middelaar voor mijn hart en leven!

Als het zo om Jezus Christus en Zijn weldaden gaat, mag je ook vrijmoedig bidden : verlos ons uit dit lijden. Het is alles om Zijntwil. Waar die rijkdom in Christus voor je mag open gaan, is er vrijmoedigheid om alles van Hem te verwachten.

"Opdat de bozen niet denken, dat Gij ons verlaten hebt." Dat zou erg zijn, nietwaar? Als de bozen, de verkeerde

mensen, die spotten met God en Zijn werk, zouden denken: zie je wel: ze vertrouwen op God, maar Hij helpt hen niet. Het is allemaal tevergeefs, het gelovig vertrouwen op God heeft geen zin! Dat moeten ze niet denken. Ook dit is een argument om te bidden om verlossing. Want Gods Naam en eer is er mee gemoeid!

"En zo het U belieft, ons langer alzo te oefenen, zo geef ons geduld en sterkte, om zulks alles naar Uw wil te dragen en laat het ons alles naar Uw wijsheid ten beste komen." Is dit, om zo te zeggen, niet uit het leven gegrepen? In de praktijk is het voortduren van de ziekte een oefening. Dat de gelovige steeds meer het vertrouwen op de Heere zal stellen. Daar is geduld voor nodig. Vooral als het een langdurig ziekteproces is. En als we met een handicap door het leven gaan? Dan is er menselijk gesproken geen zicht op verandering. Dan mag je de Heere vragen om geduld en sterkte om dat alles te dragen naar Zijn wil. Als het U belieft. Als U het zo wilt leiden. Wat een afhankelijkheid en overgave spreekt hier uit! Is dat niet een heerlijke onderwerping aan Gods leiding? Dit is niet de mentaliteit van : het moet nu eenmaal zo gaan. Of een doffe berusting alsof God op grote afstand alle dingen in mijn leven bestuurt. Nee, als het U belieft. Het gaat om Gods welbehagen. Dan mag er hoop zijn. Dan is

het goed wat de Heere doet. Daarom volgt er ook : "En laat het alles naar Uw wijsheid ten beste komen". Hierin spreekt de overgave. In diepe afhankelijkheid van de Heere. Laat Hem besturen, waken en leiden; het is wijsheid wat God doet! Zo zal Hij alles maken, dat ge u verwonderen moet!

H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten

GELOOF EN GEBED

Als ons geloof bezwijkt
dan is het gedaan met ons bidden.

Want wie bidt er om iets
waarin hij niet gelooft? (...)
Om te tonen dat het geloof
de bron van het gebed is,
zegt de zalige apostel :
"Hoe kan men God aanroepen
zonder eerst in Hem te geloven?"
(Rom. 10 : 14)

Laten wij dus geloven
om te kunnen bidden.

En laten wij bidden dat ons geloof,
waardoor wij bidden, niet bezwijkt.
Het geloof brengt het gebed voort
en op zijn beurt maakt het gebed
ons geloof sterker.

Een woord van Aurelius Augustinus

Gevaarlijk spel

...die heeft geen vergeving in eeuwigheid. (Markus 3:29)

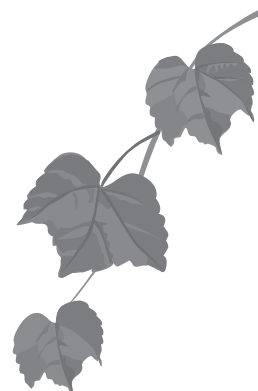
In het nummer van september jl. ging het over onvoorwaardelijke vergeving en hoe ruim die vergeving door Jezus verkondigd wordt: 'Voorwaar, Ik zeg u, dat alle zonden de mensenkinderen vergeven zullen worden.' Misschien zijn er lezers die Jezus' woorden in de Bijbel hebben opgezocht en nog wat verder hebben gelezen. Die zullen nu misschien zeggen: ja, alle zonden, maar één zonde toch niet. Want als Jezus gezegd heeft dat alle zonden en lasteringen de mensen vergeven zullen worden, volgt er een dreigend woord dat op het eerste gehoor heel die blijde boodschap ongedaan lijkt te maken: 'Maar wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar staat schuldig aan een eeuwige overtreding.'

Zo'n woord is in staat ons al het moois dat Jezus over vergeving zei in één keer te laten vergeten. Wat is dat voor een zonde waar geen vergeving voor is? En waarom is er voor die zonde geen vergeving? En hoe kan ik weten dat ik me er zelf niet aan schuldig maak?

Nu spreekt Jezus hier niet over zonde, maar over 'lastering'. Lasteren is kwaad spreken over iemand met het doel hem een slechte naam te bezorgen. Dat deden de Schriftgeleerden op dat moment toen ze zeiden dat Jezus de duivel had. Nu zegt Jezus dat ook alle lasteringen die mensen uiten zullen worden vergeven. Ook de lasteringen die Jezus worden aangedaan. Maar, waarschuwt Jezus dan, wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in eeuwigheid.

Wat maakt de lastering tegen de Heilige Geest zo bijzonder dat er in eeuwigheid geen vergeving voor is? Wel, omdat het juist die Geest is, die het evangelie van de vergeving in de wereld levend houdt. Hij gaat met dat evangelie de wereld door om de mensen te overtuigen van de vergeving die er bij is bij God. Vergeving voor mij en voor mijn medemensenkinderen (Mark. 11:25, 26). De enige kans op een nieuw begin voor mij en voor de wereld. Het is het evangelie dat we Jezus hoorden prediken en dat de Heilige Geest nu levend houdt in deze wereld.

Wie 'nee' zegt tegen dit evangelie gaat moedwillig in het donker staan terwijl het licht van de vergeving om hem heen is. En wie in dat 'nee' tot het einde toe volhardt, blijft in dat donker voor eeuwig. Maar dat wil Jezus nu juist niet. Hij wil alle mensenkinderen erbij hebben. Vandaar die waarschuwing zich

niet tegen de Geest te verzetten als Hij met het evangelie tot ons komt.

Het gaat hier dus niet om een woord dat je ooit eens in je ongeloof tegen God of Jezus hebt gesproken, of om een hard woord dat je onbedacht of uit woede of wanhoop een keer ontviel, of dat je je ooit eens aan een Bijbelwoord hebt geërgerd. Zulke dingen worden vergeven en nog wel erger dingen ook. Maar wie zich diep in zijn hart door God weet aangesproken en dan denkt: ik laat Hem praten, die speelt gevaarlijk spel. Dan neem je een beslissing die je het

beste maar gauw ongedaan kunt maken omdat je anders het gevaar loopt dat je leven één groot 'nee' tegen het evangelie wordt. Een eeuwig 'nee' ten slotte.

Het is alsof Jezus ons toeroept: nee, dat niet! Laat de stem van de Geest toch niet langs jullie heen gaan!

Het is uit liefde dat Hij ons dit zegt.

Willen wij zijn waarschuwing horen?

Lexmond
dr. J. van Eck.

Typisch satanisch (7)

Hoe kun je het werk van de satan onder ons onderkennen?

In het Woord van God ontvangen we verschillende aanwijzingen. Want alleen Hij wie de satan is en Hij doorziet al zijn plannen.

Het is duidelijk dat de boze geest er bij tijden een hel van maakt en niet anders bezig is dan te voeren naar de buitenste duisternis, waar alleen overblijft het knarsen van de tanden en het eeuwig huilen, zoals de Bijbel dit ons leert. Men denkt wel eens iemand te helpen door hem uit zijn lijden te verlossen, zoals dat genoemd wordt, maar als je terecht komt in de hel, wat dan? Niemand minder dan de Heere Jezus heeft over de hel gesproken en gewaarschuwd voor het eeuwig verderf. Hij wist waarover Hij sprak, want de duivel is een schepsel van God en Zelf is Hij in de woestijn verzocht door de duivel. Tegen Petrus, die Hem van Zijn verlos-

singswerk wilde afhouden, zei Hij: Ga achter Mij, satan!.

In het Woord van God zien wij dat mensen des duivels worden, dat de satan in Judas vaart en lezen we ook dat Jezus demonen uitwerpt.

De duivel wordt de overste van de wereld genoemd, wordt eveneens gekarakteriseerd als de vorst van de duisternis, als de moordenaar vanaf het begin, als de aanklager van de kinderen van God, als diegene die uiteendrijft, als de boze die er altijd wat tussen werpt.

Hij doet Jodenhaat ontstaan en werkt daarin net zo lang totdat het tot moslim-terrorisme wordt, omdat hij het niet uit kan staan dat God de verkiezende God is. Deze haat komt openbaar en dat op gruwelijke wijze, maar het begint van binnen. Zoals Jezus ons in de Bergrede onderwijst dat al het kwaad, dat elke zonde voortkomt uit het hart van de mens, waar de boze zijn bezit van neemt.

Zo begint het

In het paradijs is de boze begonnen met het leugenwoord, met het misleiden van Adam en Eva, met hen te verwijderen van God en Zijn Woord.

Elke doodslag is zijn werk, beginnend bij het neerslaan van Abel door zijn broer Kaïn. Eva is niet alleen slachtoffer, maar medeschuldige met haar hoofd.

Achan is ongehoorzaam bij de inname van Jericho, toen hij de kostbaarheden stilletjes verborg in zijn tent en daarmee heel de overwinning van Jericho en van het beloofde land voor Gods volk op spel zette.

Mirjam is jaloers op haar broer, die zoveel bevoegdheid van de HEERE ontving.

David valt als hij, ondanks de waarschuwing van zijn legeroverste, toch het volk gaat tellen.

Bij de storm op het meer, die de kracht heeft van een seismos, zien discipelen van Jezus meer angstig op het gevaar

dat ze zelf ten onder gaan dan op hun Meester, omdat ze niet letten op de woorden van hun Heiland.

Trouwens, in de woestijn van Judea probeert de duivel Jezus Zelf ten val te brengen door Hem, als de overste van de wereld, voor Hem te laten knielen.

Zo gaat hij maar door vanaf het begin van de wereld tot het einde. En wat zal het zijn, als we in het laatste bijbel boek lezen dat de laatste twee getuigen sterven op de straten van de stad!

Wij weten dat Christus gekomen is om te werken van de duivel te verbreken.

Op Golgotha heeft de beslissende strijd plaatsgehad. Christus heeft de satan overwonnen. De kop van de slang is eraan gegaan.

Straks, bij de wederkomst van Christus, zal definitief blijken dat Hij de grote Overwinnar is.

Ede

ds. J. Van Amstel

DE DUISTERNIS GRIJPT OM ZICH HEEN.

De duisternis grijpt om zich heen
en ik ben bang, ik ben alleen;
ik zie geen eind aan deze nacht,
geen licht dat in de verte wacht.

De tijd die ging heeft niets gebracht
dan schuld die mij soms, onverwacht,
verstikt, benauwt, ten dode toe...
o God, ik ben het leven moe!

Al wat ik deed, was onvolmaakt:
ik heb geslapen, niet gewaakt,
ik zweeg, als God zei : spreek Mijn
woord;
Zijn stem – heb ik die ooit gehoord?

De wanhoop wordt mij nu te veel,
het duister vliegt mij naar de keel,

ik kan niet verder, ik ben bang –
hoelang duurt dit, o God, hoelang?

Wees stil, zo zegt een stem in mij,
hier is Mijn hand, Ik ben er bij,
Ik maak een einde aan de nacht;
hier is het licht: het is volbracht!

Als deze stem maar in mij zingt,
wanneer het duister mij omringt,
als deze hand mij maar geleidt,
raak ik mijn diepste angsten kwijt.

A.F. Troost

uit : bedelen om licht

Van de penningmeester

Beste lezers,

Ook in financieel opzicht is dit jaar anders dan andere jaren. De administratie en de boekhouding lopen van 1 januari t/m 31 december jaarlijks. Vanaf april zien we een sterke afname van met name giften van diaconieën. En dat is logisch. Collecte opbrengsten dalen in het algemeen. Maar ook de giften van particulieren zijn gedaald en een groot deel van onze omzet uit rentebaten is ook weggefallen, doordat bedrijven geen rente meer uitkeren op de obligaties.

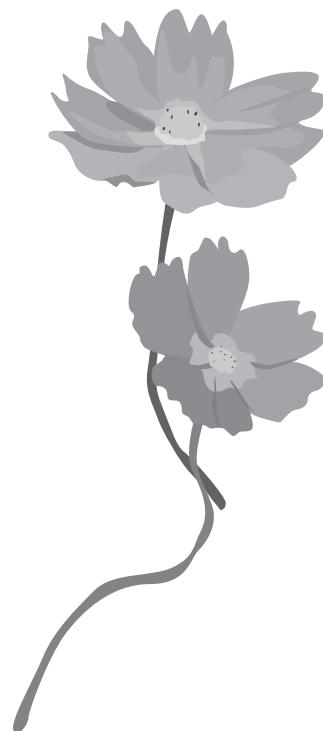
Tot zover het slechte nieuws. Want we mogen hier ook met dankbaarheid vermelden dat we eind van de zomer bericht kregen dat een van onze trouwe lezers die is overleden eerder dit jaar in zijn testament aan de stichting heeft gedacht en een legaat beschikbaar heeft gesteld. Dit dekt het verlies aan rentebaten. Vanuit financieel perspectief kan ik me best wel eens zorgen maken, maar juist in die zorgen blijkt maar weer dat God op zijn tijd voorziet. Zijn de financiële zorgen hiermee opgelost? Nee, dat niet. Maar ook hierin leren we afhankelijk te blijven van onze God die zal voorzien. Omdat we ons ook wel realiseren dat het voor u als lezer, maar ook voor de diaconieën niet makkelijk is in dit jaar, zijn we alleen maar blij en dankbaar dat er toch bedragen blijven binnenkomen ter dekking van onze kosten om het blad uit te brengen. De begroting voor 2021 is weer opgesteld en ook op de site geplaatst. We voorzien wel een tekort voor 2021, maar niet meer dan in andere jaren. Als bestuur spreken we onze oprechte dank uit voor alle gevers vanuit kerken en van onze lezers, voor de financiële steun en voor de abonnementen die

door blijven lopen en weer betaald zijn en worden.

Mocht u de Stichting willen ondersteunen, met EUR 10 per lezer zijn we al heel blij en dankbaar. Van de bijna 2000 exemplaren die zo maandelijks worden verstuurd, zou dan de kostprijs gecompenseerd kunnen worden. Bijdragen kunnen worden overgemaakt naar nummer NL40 INGB 0000 9389 39, t.n.v. de Stichting Kracht naar Kruis. Bij voorbaat dank.

En mocht u meer willen weten of vragen hebben over giften, legaten, de financiële positie van de stichting, dan kunt u een mail sturen via het contactformulier op onze site of naar info@krachtnaarkruis.net.

M.C. Paul
penningmeester

JOB (2)

ZONDER OORZAAK

Het boek Job laat zich in geen enkel schema passen. Het schokt ons als we God in hoofdstuk 2 tegen satan horen zeggen: 'Gij hebt Mij tegen hem (tegen Job dus) opgehitst om hem te verslinden zonder oorzaak' (vs. 3). Wat horen we hier, en dan nog wel uit de mond van God Zelf? Laat Hij zich door satan ophitsen om een mens te verslinden? En dat dan ook nog 'zonder oorzaak', dat wil zeggen: zonder schuld die daar aanleiding toe geeft? Het staat er. Het schokt, maar het zijn Gods eigen woorden en we hoeven Hem niet te verdedigen. Dat deed Job ook niet. Die hield vol dat hij wat hem overkwam niet verdiende en tenslotte krijgt hij van God gelijk (hoofdstuk 42, vers 7).

Wat is hier aan de hand? De eerste twee hoofdstukken verplaatsten ons in de hemel, waar God raad houdt temidden van de engelen. Onder die engelen bevindt zich satan, wat letterlijk 'aanklager' betekent. De HEERE wijst hem op Job, de meest godvrezende man op aarde. Ja, zegt satan, maar hij dient U niet belangeloos. Pak hem eens af wat hij heeft, zijn vee, zijn kinderen, dan zal hij U vaarwel zeggen. Satan krijgt toestemming om Job alles af te nemen wat hij heeft, maar hemzelf te sparen. Als Job dan door een serie rampen van zijn vee-stapel en zijn kinderen wordt beroofd, reageert hij met: 'De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen, de Naam des HEEREN zij geloofd.' Het is satan niet gelukt Job van God los te scheuren. Zie je wel, zegt de HEERE dan tegen satan, dat er niemand is als Job? Hij houdt aan zijn vroomheid vast, hoewel je Mij tegen hem hebt opgehitst zonder oorzaak. 'Zonder oorzaak'... Het

ligt dus niet aan Job dat hem deze ellende is overkomen. Niet alles wat een mens treft is 'verdiende loon'. Maar, zegt satan dan, als het hemzelf treft, zal hij U vaarwel zeggen!, waarop hij toestemming krijgt ook Jobs lichaam aan te tasten. Maar ook dan laat Job God niet los, hoewel zijn vrouw hem daartoe aanspoort. We moeten haar daar niet te hard om vallen. Wat laat een mens zich niet ontvallen wanneer hij verontwaardigd is. Het is een huiveringwekkend drama dat hier wordt beschreven, waarin een mens tot uit uiterste wordt beproefd, en dat enkel, zo lijkt het, om satan zijn tegenspraak te ontnemen. Is dat doel zo veel lijden waard? We moeten deze vraag niet te snel met 'ja' beantwoorden. Job zelf worstelt het hele boek door met de vraag 'waarom'. Het is de bedoeling dat wij deze worsteling met hem meebelevan om daarna, mét hem, het hoofd voor God te buigen.

LEZEN: JOB 1:6-12; 2:1-10

Lexmond
dr. J. van Eck

Rouwende ouderen .. 4

Voor degene die van het verdriet van een nabestaande hoort, is de verleiding groot om te willen troosten. Dat is begrijpelijk en goed, ware het niet dat veel mensen troosten door het verdriet kleiner te maken. U vraagt zich misschien af hoe dit kan. Wel 'troostende'

opmerkingen zijn bijvoorbeeld 'dat de echtgenoot al helaas al lang ziek was'. Of zoals misschien uw onkerkelijk buurvrouw tegen u zei 'uw vrouw heeft een mooi leven gehad, je hebt elkaar lang mogen hebben'. Medeleven is altijd fijn maar we kunnen ons afvragen of dit de echte troost is waar we in tijden van rouw behoefte aan hebben...

Echte troost is namelijk die troost waardoor we ons begrepen voelen. Dat de ander zich realiseert en meevoelt met ons. Echte troost vraagt dus van de helper om een groot inlevingsvermogen. Echte troost vraagt dat de helper uitgaat van de ander. En dus niet de pijn en de rouw wegwuift. Het mooiste is als de ander naar ons luistert, verduidelijking vraagt en zeker het onderwerp niet vermijdt. Ingaan op de gevoelens van de ander kan écht helpen en troosten. En wat is het groot dat we hierbij ook de nabijheid, de kracht en dé troost van de Heere mogen benoemen en er samen voor mogen bidden.

Als kinderen van een rouwende vader of moeder zouden we het liefst willen dat de ouder de vreugde in het leven terugvindt. Misschien ziet u dit wel bij uw kleinkinderen. Voor kinderen is het heel verdrietig om hun vader of moeder te zien lijden. Ze voelen zich vaak onmachtig om de achterblijvende ouder te troosten. Daarnaast wijzen kinderen hun vader of moeder er soms op dat zij

zelf ook verdrietig zijn, maar deze vorm van medeleven komt meestal niet goed over. De ouder zal zich niet begrepen voelen omdat zijn of haar verdriet toch heel anders is. Als u dit herkent als opa of oma, of misschien wel bij uw buurkinderen, dan kunt u ze steunen door te luisteren naar hen en soms samen stil te zijn.

Terugkomende op het helpen van rouwende ouderen, dit kent beperkingen. Het stimuleren van allerlei activiteiten werkt niet opbouwend. De ander laten voelen dat u hem niet vergeet is van groot belang. Dit kan door een kaartje, door een telefoontje of even een kort bezoek. Ontmoeten is belangrijk. Echte communicatie ontstaat wanneer de helper kan horen wat voor degene die rouwt de beleving en betekenis van de feiten is. Vaak gaat dit 'tussen de regels door'. Het werkelijke contact, het werkelijke verstaan van de rouw vraagt om respect. Luisteren naar de ander en als de ander er aan toe is - helpend zoeken naar de weg om verder te gaan.

Vorige maand bezocht ik een mevrouw, haar echtgenoot wat twee weken daarvoor overleden. Een nicht vond dat ze de draad weer op moest pakken, vrijwilligerswerk zou goed voor haar zijn. Dit goedbedoelde advies kan passen bij iemand, maar niet bij deze mevrouw. Rouw is zo persoonlijk! Bij de één duurt het rouwen ook langer dan bij de ander. Sommigen denken dat na een jaar het rouwen over moet zijn. Maar dit is niet de werkelijkheid. Ik hoorde eens van iemand dat het eerste jaar heel moeilijk is, maar het tweede jaar nog moeilijker. Dan neemt de aandacht van de omgeving af. De rouwende is een dierbare verloren en moet daar mee om leren gaan. Tegelijkertijd is er het eigen

leven, dat verder gaat. Het evenwicht tussen deze twee is van belang. Door dit verlies is iets veranderd. U en ik veranderen als we een dierbare verloren hebben.. Rouw raakt namelijk ons hele wezen. Door het verlies krijgt het leven heel langzaam, met vallen en opstaan, een nieuwe vorm. Therapeut Maes beschrijft het mooi: als een vaas kapot valt en u lijmt deze, dan ziet u nog altijd waar de scheurtjes gezeten heb-

ben. Deze blijven zichtbaar, ons leven lang. Helaas komen er meer scheuren bij. Maar we mogen weten dat onze God van al deze scheuren afweet. Hij weet van ons verdriet, Hij is erbij. Altijd en overal. Ik wens u, elke dag opnieuw, Zijn nabijheid toe.

Met een hartelijke groet,
Marianne

"HET GELOOF"

Geloven, is tot God de Schepper komen,
Waardoor Hij levend water door laat stromen,
Je hart laten verrijken door Zijn Geest,
Dan wordt geloven een levensfeest.

Gods Geest die werkt dan in je open hart,
Het echt geloven gaat nu zeker van start,
Je verrijken laten door al Zijn goede werken,
En dit doorgeven zal mensen doen versterken.

Levend geloof komt tot mondige belijdenis,
Een weg die voor alle mensen de juiste is,
Want de weg zonder geloof en hoop in God,
Bepaalt het eigen ik zijn. Zo ook zijn eigen lot.

Bij levend geloof komt goedheid boven,
Hiervoor mogen we onze God wel loven,
Ons eigen ik spreekt ons niet meer aan,
Omdat de Geest het eigen ik stil doet staan.

Omringd worden door dit zuivere geloof,
Geeft kracht, al is men zwak blind of doof,
Zelfs als geen mens je meer omringt,
Is het Gods Geest die van binnen zingt.

Geloven in Gods Woord en scheppingsdaad,
Zoals het verlichtend in de Bijbel staat,
Maakt geloven zoals Hij het graag wil,
Zijn kinderen door Zijn liefde sprakeloos stil.

We worden stil voor onze barhartige Heer,
Voor de mens die luistert is er nog meer,
Het Woord spreekt over dood en leven,
Geloven in Hem zal eeuwig leven geven.

Met een groet van liefde voor u allen;
G.J.Gijlers. Coevorden.

Oproep

wie kan ons helpen?

Nog steeds hebben we geen vervanging kunnen vinden voor het verzorgen van het ziekenhoekje en de puzzelrubriek. Dat vinden we als bestuur heel jammer. We zouden graag zien dat iemand de

verzorging van deze rubriek op zich zou willen nemen. Kent u iemand die hiertoe bereid zou zijn? Laat het ons dan even weten

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnements-
prijs is € 10 per jaar; het banknum-
mer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag; mailadres voor algeme-
ne berichten info@krachtnaarkruis.net;
opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
Ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te
Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u
vinden in www.krachtnaarkruis.net